

[Rager.]

om, at der skal være 10 Timer mellem Skolens Afslutning om Aftenen og Arbejdets Paabegyndelse om Morgenens, maa siges at være vel betænkt, særlig da den jo passer saa overordentlig godt med de praktisk foreliggende Forhold. Skolen slutter Kl. 9 om Aftenen, og Lærlingen kan altsaa være i Arbejde Kl. 7 om Morgenens. Om Sommeren begynder man Kl. 6 maaske, men dèr er der jo ingen Skoleundervisning.

Det er sagt mig, at man undertiden fra Arbejderside kan ønske at begynde Kl. 6 om Morgenens endnu paa en Tid af Aaret, hvor der er Skoleundervisning. Ja, dèr bliver altsaa Arbejderne nødt til, da de lige saa godt kan begynde Kl. 7, at rette sig efter de Forhold, som kræves, for at Lærlingeordningen kan blive tilfredsstillende. Men en Times Forskubning af Arbejdsdagen er jo heller ikke noget overordentligt at kræve i et Tilfælde som det foreliggende.

Der er i Lovforslaget aabnet Mulighed for Udvidelse af Dagskoleundervisningen, men paa en saadan Maade, at der skal være Enighed indenfor Faget mellem de forskellige Organisationer. Det vil altsaa sikkert blive en langsom og rolig Udvikling. Denne Dagskole vil komme, efterhaanden som Kravet bliver stærkt og begge Parter indrømmer dets Berettigelse.

Maa jeg endnu sige en Ting med Hensyn til Læreprøvernes Aflæggelse. Det ærede Medlem Hr. Pitzner opholdt sig over, at Mesteren skulde holde Lærlingen i Skole og sørge for, at han fik Lejlighed til at aflægge Prøve, medens Lærlingen ikke er tvunget til at aflægge Prøven: hvis en Lærling ikke vil aflægge Prøven, skal han have et Bevis for den Tid, han havde været i Lære. Og saa siger det ærede Medlem Hr. Pitzner: Sikken Forskel, sikken Uretfærdighed! Der ser vi: alle Byrderne paa Mesteren, men naar saa den i dette Tilfælde højtærede Hr. Lærling ikke vil aflægge Prøven, skal han dog have et Bevis for, at han har været i Lære dèr og dèr!

Dette Ræsonnement forstaar jeg nu — det ærede Medlem maa have mig undskyldt — ikke et eneste Ord af. Hvordan skulde man bære sig ad med at tvinge Lærlingen til at aflægge en Prøve? Skulde han hensesættes i Tugt-, Rasp- og Forbedringshuset, til han aflagde den? (*Pitzner*: Saa skulde han heller intet Bevis have). Nej, ikke for at have aflagt Prøve; men han kan faa Attest for, hvor længe han har været hos den paagældende Mand. Naar man nu ved, hvorledes unge Menneskers Indstilling kan

være, forekommer det mig at være lige haardt nok, at hvis en ung Mand i 19—20 Aars Alderen af dum Trods eller af anden Grund ikke ønsker at aflægge denne Prøve, skulde han gennem hele sit Liv ikke kunne faa Bevis for, at han har været i Lære; og naar det bliver forlangt, at denne Prøve normalt skal aflægges, vil det dog altid være et Minus for ham, at han ikke har aflagt den. Men at man derfor ikke skulde kunne paalægge den formentlig mere roligt dømmende, mere modne Mand, som har Lærlinge, at han normalt skal uddanne dem til at bestaa denne Læreprøve, forstaar jeg i hvert Fald ikke.

Et andet Hovedpunkt i Lovforslaget er Oprettelse af Lærlingenævnen. Derom vil jeg gerne sige, at det har glædet mig meget, at man i dette Forslag har stillet Haandværket paa Linie med Industrien, saaledes at hver Part faar sine Repræsentanter, baade Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanter, i Lærlingenævnen. Nu hørte jeg, man var ked af, at disse Nævnen i Forvejen havde Tilsyn med Lærlingelovens Overholdelse; ganske vist fremgik det af det ærede Medlem Hr. Hendriksens Udtalelser, at Tilsynet nu ikke er særlig effektivt, og jeg forstod, at Loven for en stor Del blev siddet overhørig, men der er dog Tilsyn.

Her foreslaar man altsaa et Lærlingenævntilsyn, hvor det læge Element er sat ind ved Siden af det mere politimæssige, embedsmandsmæssige. Det forekommer mig unægtelig, at dette maa man hilse med Glæde. Jeg kan ikke se, at man paa et Tidspunkt, hvor vi dog overalt møder Ønsket om at komme væk fra Embedsmandsvældet alene, kan have noget imod, at det læge Element ogsaa drages med ind her. Normalt vilde jeg jo tro, at de Mennesker, der kommer udefra og skal forsøge at ordne en Divergens, kommer med meget mere Forstaaelse end Embedsmaskineriets eventuelle Udsendinge.

Det glæder mig, som sagt, at Haandværk og Industri er blevet stillet lige. Det vil jo ofte være vanskeligt for en Fællesrepræsentant at skulle varetage den anden Parts Interesser, da han tidt kan mangle den tilstrækkelige Orientering.

En af Lærlingenævnets Beføjelser er at træffe Bestemmelser i Henhold til Lovens § 6, den Paragraf, som angaar Virksomheder, hvor der ikke maa antages Lærlinge. Jeg hilser denne Paragraf med overordentlig stor Glæde, og jeg vilde jo egentlig vente, at den, ikke mindst under Hensyn til de Bestemmelser, hvorefter Nævnet her skal træffe sin Afgørelse, blev hilst med lige saa